Procesul de propagare în spațiu a oricăror variații ale stării materiei sub formă de substanță sau de câmp, dar fără transport de substanță, se numește undă.

- 1. Unde mecanice sau elastice: (la suprafața apei în mări și oceane, seismice în scoarța Pământului, sonore în mediile solide, lichide și gazoase etc.)
- 2. Unde electromagnetice: (undele de lumină, undele radio, radiația Roentgen, radiațiile gamma etc.)
- 3. Undele de probabilitate, prin care fizica cuantică descrie comportamentul electronilor, atomilor și al altor microparticule

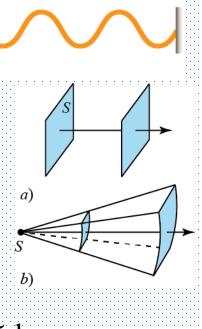
Dacă oscilațiile particulelor mediului au loc de-a lungul direcției de propagare, atunci undele se numesc longitudinale, iar dacă aceste oscilații se produc în direcții perpendiculare pe cea de propagare, atunci undele se numesc transversale.

Elasticitatea de volum și elasticitatea de formă

Gazele și lichidele nu au formă proprie de aceea ele posedă doar elasticitate de volum. Solidele, însă, posedă atât elasticitate de volum, cât și elasticitate de formă, care se manifestă prin proprietatea de a se opune alunecării straturilor solidului unul în raport cu altul, adică de a se opune deformației de forfecare.

Locul geometric al punctelor care oscilează în aceeași fază se numește suprafață de undă.

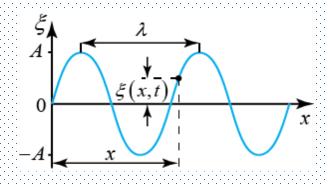
Cea mai avansată suprafață de undă reprezintă suprafața până la care a ajuns unda la momentul de timp considerat și se numește front de undă.

Ecuația undei plane progresive și regresive

$$\xi(x,t) = f\left(t \mp \frac{x}{v}\right) \longrightarrow \xi(x,t) = A\sin\left[\omega\left(t - \frac{x}{v}\right) + \varphi_0\right]$$

$$\xi(x,t) = A \sin \left[2\pi \left(\frac{t}{T} - \frac{x}{vT} \right) + \varphi_0 \right]$$

Distanța la care se propagă unda plană sinusoidală în intervalul de timp egal cu o perioadă se numește lungime de undă.

$$\lambda = vT$$

Numărul de lungimi de undă care se conțin pe un segment de lungime egală cu (2π) m se numește număr de undă.

$$k = \frac{2\pi}{\lambda}$$

$$\xi(x,t) = A\sin\left[2\pi\left(\frac{t}{T} \pm \frac{x}{\lambda}\right) + \varphi_0\right] \longrightarrow \left[\xi(x,t) = A\sin\left(\omega t \pm kx + \varphi_0\right)\right]$$

Vectorul egal în modul cu numărul de undă și orientat în sensul propagării undei se numește vector de undă.

$$\xi(\vec{r},t) = A \sin\left[\omega t \pm (\vec{k}\cdot\vec{r}) + \varphi_0\right] \qquad \xi(\vec{r},t) = Ae^{i\left[\omega t \pm (\vec{k}\cdot\vec{r}) + \delta\right]}$$

$$\nabla^2 \xi - \frac{1}{v^2} \frac{\partial^2 \xi}{\partial t^2} = 0 \quad \text{unde} \quad \nabla^2 \equiv \Delta = \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$$

$$\frac{\partial \xi}{\partial t} = f'\left(t - \frac{x}{v}\right); \quad \frac{\partial^2 \xi}{\partial t^2} = f''\left(t - \frac{x}{v}\right); \\ \frac{\partial \xi}{\partial x} = -\frac{1}{v}f'\left(t - \frac{x}{v}\right); \quad \frac{\partial^2 \xi}{\partial x^2} = \frac{1}{v^2}f''\left(t - \frac{x}{v}\right).$$

$$\frac{\partial^2 \xi}{\partial x} = \frac{1}{v^2}\frac{\partial^2 \xi}{\partial t^2}$$

$$\frac{\partial^{2} \xi}{\partial x^{2}} - \frac{1}{v^{2}} \frac{\partial^{2} \xi}{\partial t^{2}} = 0$$

$$v = \frac{\omega}{k} - \text{viteza de propagare a undei}$$

$$\frac{\partial^{2} \xi}{\partial x^{2}} - \frac{1}{(\omega/k)^{2}} \frac{\partial^{2} \xi}{\partial t^{2}} = 0$$

$$\omega t - kx + \varphi_{0} = \text{const} \longrightarrow \omega - k \cdot \frac{dx}{dt} = 0 \longrightarrow v \equiv \frac{dx}{dt} = \frac{\omega}{k}$$

$$v = \frac{\omega}{k}$$
 — viteza de propagare a unde sinusoidale

$$\omega t - kx + \varphi_0 = \text{const} \longrightarrow \omega - k \cdot \frac{dx}{dt} = 0 \longrightarrow \upsilon \equiv \frac{dx}{dt} = \frac{\partial u}{\partial t}$$

Viteza de fază a unei unde longitudinale în fluide

$$v = \sqrt{\frac{K}{\rho}}$$
, K – modulul de elasticitate în volum al fluidului

Viteza de fază a unei unde longitudinale și transversale în solide:

$$v_{\parallel} = \sqrt{\frac{E}{\rho}}$$
, $v_{\perp} = \sqrt{\frac{G}{\rho}}$, $E - \text{modulul lui Young, } G - \text{modulul de forfecare}$

Viteza de fază a unei unde longitudinale în gaze

 $v = \sqrt{\frac{K_{\text{izot}}}{Q}} = \sqrt{\frac{RT}{M}}$

$$v = \sqrt{\frac{K_{\rm ad}}{\rho}} = \sqrt{\frac{\gamma RT}{M}}$$

Densitatea volumică de energie a undelor elastice

Densitatea volumică a energiei cinetice

$$w_c = \frac{dE_c}{dV} = \frac{dmv_1^2}{2dV} = \frac{1}{2}\rho v_1^2$$
 ρ - densitate a mediului elastic $v_1 = \frac{\partial \xi}{\partial t}$ - viteza de miscare oscilatorie a particulelor mediului elastic $dE_p = L$ $dL = Fdx = dS \cdot E\varepsilon \cdot x_0 d\varepsilon = dV \cdot E\varepsilon d\varepsilon$

$$L = dV \cdot E \int_{0}^{\varepsilon} \varepsilon d\varepsilon = \frac{E\varepsilon^{2}}{2} dV; \quad E = \rho v^{2} - \text{modulul lui Young}$$

$$w_p = \frac{dE_p}{dV} = \frac{1}{2}\rho v^2 \varepsilon^2 \qquad v = \frac{\partial x}{\partial t} - \text{viteza de propagare a undei}$$

$$\varepsilon = \frac{\partial \xi}{\partial x} = \frac{\partial \xi}{\partial t} \cdot \frac{\partial t}{\partial x} = \frac{\partial \xi}{\partial t} \cdot \frac{1}{\partial x/\partial t} = \frac{v_1}{v} \implies w = w_c + w_p = \frac{1}{2} \rho \cdot 2v_1^2 = \rho v_1^2$$

$$v_1 = \frac{\partial \xi}{\partial t} = A\omega \cos(\omega t - kx + \varphi_0)$$

$$\longrightarrow w = \rho A^2 \omega^2 \cos^2 \left(\omega t - kx + \varphi_0 \right) = \frac{1}{2} \rho A^2 \omega^2 \left[1 + \cos 2 \left(\omega t - kx + \varphi_0 \right) \right] \longrightarrow$$

$$| \langle w \rangle = \frac{1}{2} \rho A^2 \omega^2$$

Viteza cu care este transferată energia undei (viteza de propagare a unei suprafețe care corespunde valorii maxime a densității volumice de energie a undei)

$$2(\omega t - kx + \varphi_0) = 0 \quad \Longrightarrow \quad u = \frac{dx}{dt} = \frac{\omega}{k} = v$$

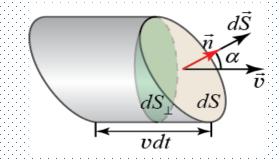
Viteza de transport a energiei unei unde sinusoidale plane este egală cu viteza ei de fază.

Procesul de transport al energiei este periodic, deaceea pentru descrierea lui este rațional de folosit o mărime dependentă de timp. O astfel de mărime este fluxul de energie:

$$d\Phi = \frac{dE}{dt}$$

$$dE = w \cdot dV = w \cdot vdt \cdot dS \cos \alpha = w \cdot dt (\vec{v}d\vec{S})$$

$$d\Phi = w \cdot (\vec{v}d\vec{S}) = (\vec{\mathcal{P}}d\vec{S})$$

Mărimea fizică egală cu modulul valorii medii a vectorului Umov-Poynting se numește intensitatea undei.

$$|I = |\langle \mathscr{P} \rangle| = \langle w \rangle v = \frac{1}{2} \rho v \omega^2 A^2$$

Principiul superpoziției undelor

Dacă într-un mediu se propagă simultan mai multe unde, atunci perturbația rezultată a unui punct arbitrar al mediului este egală cu suma perturbațiilor acestui punct, generate de fiecare undă separat.

O undă nesinusoidală poate fi reprezentată printr-o superpoziție a unui număr finit sau infinit de unde sinusoidale de diferite frecvențe. Totalitatea valorilor acestor frecvențe se numește spectru de frecvențe al undei nesinusoidale.

Totalitatea undelor sinusoidale, din care este compusă o undă nesinusoidală se numește pachet de unde.

Viteza de propagare a pachetului de unde în întregime diferă de viteza de fază și se numește viteză de grup.

Analizăm cel mai simplu pachet de unde și determinăm viteza de grup

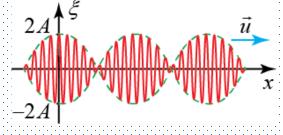
$$\xi_1 = A \sin(\omega t - kx),$$

$$\xi_2 = A \sin[(\omega + d\omega)t - (k + dk)x].$$

$$\xi = \xi_1 + \xi_2 = 2A\cos\frac{d\omega \cdot t - dk \cdot x}{2}\sin(\omega t - kx)$$

$$A_p = 2A \left| \cos \frac{d\omega \cdot t - dk \cdot x}{2} \right|$$

$$d\omega \cdot t - dk \cdot x = \text{const.}$$

Relația dintre viteza de grup și viteza de fază

$$u = \frac{d(vk)}{dk} = v + k \frac{dv}{dk}$$

$$k = \frac{2\pi}{\lambda} \longrightarrow dk = -\frac{2\pi}{\lambda^2} d\lambda$$

$$u = v - \lambda \frac{dv}{d\lambda}$$

Analizăm superpoziția a două unde sinusoidale de amplitudini și frecvențe diferite, excitate de 2 surse punctiforme într-un mediu omogen și izotrop

$$\xi_{1} = A_{1} \sin(\omega_{1}t - k_{1}r_{1} + \alpha_{1}) = A_{1} \sin\Phi_{1}$$

$$\xi_{2} = A_{2} \sin(\omega_{2}t - k_{2}r_{2} + \alpha_{2}) = A_{2} \sin\Phi_{2}$$

$$A^{2} = A_{1}^{2} + A_{2}^{2} + 2A_{1}A_{2} \cos(\Phi_{2} - \Phi_{1})$$

$$tg\Phi = \frac{A_{1} \sin\Phi_{1} + A_{2} \sin\Phi_{2}}{A_{2} \cos\Phi_{1} + A_{2} \cos\Phi_{2}}$$

$$\begin{array}{c|c} & r_1 & & \\ M & \\ \hline l/2 & & \\ \hline l/2 & & \\ \hline S_2 & & \\ \hline & & \\ & & \\ \end{array}$$

$$\Phi_{2} - \Phi_{1} = (\omega_{2} - \omega_{1})t - (k_{2}r_{2} - k_{1}r_{1}) + \alpha_{2} - \alpha_{1} = (\omega_{2} - \omega_{1})t - (\frac{\omega_{2}}{v_{2}}r_{2} - \frac{\omega_{1}}{v_{1}}r_{1}) + \alpha_{2} - \alpha_{1}$$

Dacă defazajul a două unde nu depinde de timp, atunci undele se numesc coerente.

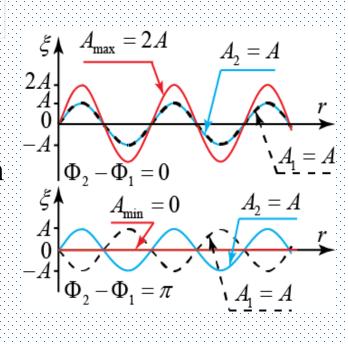
1) $\omega_2 \neq \omega_1$, undele nu sunt coerente $\langle A^2 \rangle = A_1^2 + A_2^2$

2) $\omega_1 = \omega_2 = \omega$ și $k_1 = k_2 = k$, unde coerente

$$\Phi_2 - \Phi_1 = -k\Delta + \alpha_2 - \alpha_1$$

$$\Delta = r_2 - r_1$$
 – diferență geometrică de drum

Fenomenul superpoziției undelor coerente, în rezultatul căruia are loc o amplificare reciprocă stabilă în timp în unele puncte ale mediului și o reducere reciprocă în altele se numește interferența undelor.

Condițiile maximelor și minimelor de interferență ale undelor coerente exprimate prin diferența de fază

$$\Phi_2 - \Phi_1 = \pm 2m\pi$$
, maxim $\Phi_2 - \Phi_1 = \pm (2m+1)\pi$, minim

Condițiile maximelor și minimelor exprimate prin diferența de drum

$$\Delta = \pm 2m \frac{\lambda}{2} + \frac{\alpha_2 - \alpha_1}{\pi} \frac{\lambda}{2}, \quad \text{max} \qquad \Delta = \pm 2m \frac{\lambda}{2}, \quad \text{max}$$

$$\Delta = \pm (2m+1) \frac{\lambda}{2} + \frac{\alpha_2 - \alpha_1}{\pi} \frac{\lambda}{2}, \quad \text{min} \qquad \Delta = \pm (2m+1) \frac{\lambda}{2}, \quad \text{min}$$

 $m = 0, 1, 2, 3, \dots$ numărul de ordine al maximelor sau al minimelor

Maximul m = 0 în punctul O' se numește maxim central

Din
$$\triangle OO'M$$
 și $\triangle S_1AS_2$: $\longrightarrow \frac{z}{L} = \frac{\Delta}{l}$ $\longrightarrow z = \frac{L}{l}\Delta$

Poziția maximului și minimului de ordinul m
 $z_m^{\text{max}} = \pm m \frac{L\lambda}{l}$; $z_m^{\text{min}} = \pm (2m+1) \frac{L\lambda}{2l}$

Distanta dintre oricare două maxime sau minime consecutive:

Distanța dintre oricare două maxime sau minime consecutive:

$$z_{m+1} - z_m = \frac{L\lambda}{1}$$

Unde stationare

$$\xi_1 = A_0 \sin(\omega t - kx)$$

$$\xi = \xi_1 + \xi_2 = 2A_0 \cos\left(kx + \frac{\alpha}{2}\right) \sin\left(\omega t + \frac{\alpha}{2}\right) = A_{st} \sin\left(\omega t + \frac{\alpha}{2}\right)$$

$$\xi_2 = A_0 \sin(\omega t + kx + \alpha)$$

$$A_{\rm st} = 2A_0 \cos\left(kx + \frac{\alpha}{2}\right)$$

Punctele, în care amplitudinea undei staționare este nulă ($A_{\rm st}=0$) se numesc **noduri** ale undei staționare, iar punctele, în care amplitudinea undei staționare este maximă ($A_{\rm st}=2\,A_0$) se numesc **ventre**.

$$kx_{\text{nod}} + \frac{\alpha}{2} = (2m+1)\frac{\pi}{2}; \qquad x_{\text{nod}} = (2m+1)\frac{\lambda}{4} - \frac{\alpha}{\pi}\frac{\lambda}{4}$$

$$kx_{\text{v}} + \frac{\alpha}{2} = m\pi \qquad x_{\text{v}} = 2m\frac{\lambda}{4} - \frac{\alpha}{\pi}\frac{\lambda}{4} \qquad \xi_{A_0}$$

Lungimea undei staționare:

$$\lambda_{st} = \frac{\lambda}{2}$$
 $x_{\text{nod}} - x_{\text{n}} = \frac{\lambda_{st}}{2} = \frac{\lambda}{4}$

